

Dacă aruncăm grăunțe abisului

Gerra Orivera

carmangeria lui Iuda

te zăresc soră cândva mergeai cu surâsul pe buze
nu-ți lăsaî visul sărutat de buze sulfurice noaptea eternă
era doar o axiomă desuetă cum să crezi când nimic
nu îmbracă goliciunea zilei cu monștri
tălpile tale agățau din zebrele clipei
doar albul cu gust de iarbă tivită în flori jocul frământa în sămânță
ispita roșului din sânge curat se-mbăiau elfi în
sinapsele nude

nu te rosteai dezamăgirilor secundele sinistre nu torceau bentiță
pletelor copilăria se privea întreagă în inimă

tu dansai la marginea nordică a edenului
se petreceau măceluri de lumi ruinele sfâșiau rama prea moale
a tabloului rana unui viitor îndoielnic trimitea s.o.s.-uri
prea fierbinți să încapă alături de curgerea năvalnică de doruri
tu scufundai voluptăți trandafiri în ciutura nopților
râsul tău cotropitor pulveriza străzile pline de gunoaie
ochi canibali mângâiau pofticioși
glezna ta friabilă

bisturiul taie în beznă vremurile ard mocnit a vinovății oarbe
au topit cântecul cocoșilor de sticlă

mâna magicianului e goală privirea și-a schimbat centrul de greutate
argintii ți-au luat prizoniere visele
casa ta s-a umplut de apă colțul lunii s-a topit eroii poveștilor
s-au înecat într-un iris sterilizat de albastru
doar pecetea plăților fierbinți mai țin la suprafața lavei
un pătrat de pleoapă
numărătoarea celor treizeci de obuze gata să explodeze
epiderma solzoasă a cetății bula ta de veșnicie încă ți se pare o glumă
căderea e topoganul morții alunecarea acceptată
în afara ta eliberarea în spaimă
alienarea perfectă

în șotronul oligofren inima e piatra care s-aruncă tu nu ai semnătură

în culise idoli cu picioare de lut fac pariuri de la cine cui primul
când vor începe să explodeze burțile suferinzilor de bulimie
doar tu îl vei striga pe Dumnezeu

la răscrucea arterelor tale abisul își va întoarce talgere
ecouri intră pe sens interzis